

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 august 2022

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 160 din 17 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	2-4			
Decizia nr. 244 din 3 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	5-7			
Decizia nr. 318 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	8-10			
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.788.	— Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.004/2017 privind aprobarea Procedurii de soluționare a contestațiilor prevăzute la art. 366 alin. (2), art. 369 alin. (5), art. 374 alin. (2), art. 377 alin. (4), art. 382 alin. (2), art. 385 alin. (4), art. 390 alin. (2) și art. 393 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	11
		2.349/517.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora	12
		3.227.	— Ordin al ministrului culturii privind modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 160**

din 17 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Ioan Florin Mureșan în Dosarul nr. 342/33/2015*/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.259D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la Decizia nr. 305 din 28 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 342/33/2015*/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**. Excepția a fost ridicată de Ioan Florin Mureșan într-o cauză având ca obiect recursul împotriva sentinței prin care s-a respins contestația împotriva raportului de evaluare a incompatibilității autorului întocmit de Agenția Națională de Integritate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată, în esență, că Legea nr. 161/2003 nu reglementează un termen de prescripție pentru faptele care atrag incompatibilitatea sau conflictul de interese. Actul normativ criticat încalcă astfel prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la supremația legii în statul de drept. Totodată, sunt încălcate și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se creează o inegalitate între persoanele care sunt incompatibile și persoanele care săvârșesc fapte penale, acestea din urmă beneficiind de un termen de prescripție a faptelor.

6. Art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 instituie o prezumție absolută de încălcare a interesului public prin ocuparea unei funcții publice simultan cu desfășurarea unei activități în domeniul privat de către persoana supusă evaluării fără ca aceasta să poată răsturna prezumția. Se aduce atingere astfel art. 41 alin. (1) și art. 53 alin. (1) din Constituție deoarece se „anulează” dreptul la muncă în mediul privat pentru persoanele care ocupă funcții publice, fără respectarea proporționalității. Dreptul la muncă se poate restrânge însă într-o manieră proporțională fără „anularea” sa efectivă.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată deoarece legiuitorul a stabilit doar un termen în interiorul căruia Agenția Națională de Integritate poate efectua evaluarea declarațiilor de avere, a conflictelor de interese și a stărilor de incompatibilitate, fără a exista prevederi referitoare la prescripția faptelor persoanelor evaluate. Or, această interpretare, prin comparație cu materia răspunderii civile (delictuale sau contractuale), a răspunderii civile disciplinare sau penale conduce la interpretarea potrivit căreia răspunderea administrativă stabilită printr-un raport de evaluare ar reprezenta o răspundere imprescriptibilă, fiind de natură a încălca principiul egalității în drepturi.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care au următorul conținut:

— Art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice; [...]*”.

12. Curtea observă că partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, fără să păstreze soluția legislativă criticată de autorul excepției de neconstituționalitate. De asemenea, art. 87 alin. (1) lit. d) a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017. Ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de data întocmirii raportului de evaluare, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 87/2017.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) potrivit căruia dreptul la muncă nu poate fi îngrădit și art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că problema incompatibilităților privind aleșii locali a mai fost supusă controlului de constituționalitate, Curtea statuând, cu valoare de principiu, că reglementarea reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Curtea a constatat că instituirea unei astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public. De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut că încetarea mandatului intervine în temeiul legii în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții sau calități incompatibile în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 16 august 2017, paragraful 19).

15. Referitor la critica privind încălcarea dreptului la muncă, Curtea constată că prin textul de lege criticat se limitează exercitarea acestuia în ceea ce privește activitățile desfășurate de aleșii locali menționați în mediul privat. Legiuitorul are această prerogativă cu respectarea principiului proporționalității (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 611 din 2 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 martie 2019, paragraful 32). Astfel, conform principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională, adică să respecte justul echilibru între interesele concrete, pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. În vederea realizării testului de proporționalitate, urmează să se stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim (Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 30). Referitor la scopul urmărit de legiuitor prin textul de lege criticat, Curtea reține că acesta constă în exercitarea funcției de primar în condiții de integritate și transparență decizională, pentru realizarea atribuțiilor privind dezvoltarea economico-socială a comunei, a orașului sau a municipiului. Prevederile legale criticate sunt adecvate scopului urmărit, deoarece excluderea de la exercitarea altor activități constituie un mijloc apt să impună transparență și obiectivitate crescută, cu privire la exercitarea funcției de primar. Cu privire la caracterul necesar al măsurii, Curtea reține că funcția de primar presupune exercitarea atribuțiilor referitoare la bugetul local și atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor, ceea ce justifică recurgerea la stabilirea unei asemenea incompatibilități. Curtea mai observă, de asemenea, că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general — exercitarea cu imparțialitate a funcției publice și cele de interes individual — protecția dreptului fundamental la muncă al autorului. În concluzie, textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului la muncă, ci doar îl limitează, cu privire la exercitarea altor activități decât funcția publică deținută, pe o perioadă determinată.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție sub aspectul inegalității între persoanele cu privire la care s-a constatat incompatibilitatea și pentru care nu este prevăzut un termen de prescripție a faptei, pe de o parte, și persoanele care săvârșesc fapte penale și care beneficiază de un termen de prescripție al faptelor, pe de altă parte, Curtea observă cele reținute în Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, paragrafele 27—29. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, Curtea a reținut că, potrivit acestuia, activitatea de evaluare a declarației de avere și a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează de către Agenția Națională de Integritate „*atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora*”. Cu alte cuvinte, textul fixează un termen în lăuntru cărui Agenția are dreptul de a efectua evaluarea. Astfel, aceasta are la dispoziție un interval de timp egal cu durata mandatului alesului local, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încheierii mandatului, în care aceasta poate efectua activitățile amintite. Așadar, textul menționat stabilește numai termenul maxim în interiorul cărui Agenția Națională de Integritate își poate exercita competența amintită, fără a conține vreo reglementare referitoare la prescripția răspunderii persoanei asupra căreia a purtat evaluarea. Normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) se prescrie, nemaiputând fi angajată, sunt reglementate în mod specific pentru fiecare materie. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2.517

din Codul civil, iar în materie penală, răspunderea pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese — în prezent infracțiunea de folosire a funcției pentru favorizarea unor persoane — incriminată ca atare la art. 301 din Codul penal, se prescrie în termen de 5 ani, conform art. 154 alin. (1) lit. d) din același cod.

17. Curtea a statuat că revine instanței de contencios administrativ chemate să se pronunțe asupra legalității raportului de evaluare, atunci când fapta nu are valențe penale, sau celei care judecă procesul penal declanșat ca urmare a finalizării urmăririi penale cu întocmirea unui rechizitoriu ca act de investiție a instanței și trimitere în judecată a persoanei evaluate obligația de a se pronunța, cu precădere, cu privire la intervenirea prescripției răspunderii.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Distinct de cele reținute în deciziile anterioare, Curtea reține că faptele de încălcare a regimului incompatibilităților nu au reglementat un termen de prescripție propriu, ci, în funcție de calificarea faptei, pot atrage răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) cu termenele de prescripție aferente acestor tipuri de răspundere.

20. Totodată, Curtea reține că nu este legiutor pozitiv pentru a putea completa Legea nr. 161/2003 cu un text prin care să introducă un termen de prescripție a răspunderii în cazul săvârșirii unor fapte de încălcare a regimului incompatibilităților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 949 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 22 septembrie 2011).

21. În final, Curtea reține că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Florin Mureșan în Dosarul nr. 342/33/2015*/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU,**

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 244

din 3 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Claudiu Pelinescu și Silvia Roșoiu în Dosarul nr. 42.174/3/2017* al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 328 din 21 mai 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 1.386 din 10 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 42.174/3/2017*, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Claudiu Pelinescu și Silvia Roșoiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii de validare parțială emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, întrucât această modalitate de evaluare nu reflectă valoarea reală de piață a imobilului. De asemenea, se mai susține că prevederile legale criticate instituie o discriminare între persoanele îndreptățite care au beneficiat de despăgubiri înainte și, respectiv, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

6. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit (paragraful 127) că, în cazul privării de proprietate, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de pe piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului. De asemenea, este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate.

7. Cu privire la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din aceeași lege, s-a mai apreciat că aceasta constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Prin intermediul acestui nou sistem de calcul este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Legiuitorul dispune însă de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

8. Se mai apreciază că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit actului de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând motivarea excepției, Curtea reține că obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017, potrivit căroră: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”

13. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în privința constituționalității dispozițiilor din Legea nr. 165/2013 care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență, care își menține valabilitatea și în cazul de față, respectiv în ceea ce privește dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, modificate prin Legea nr. 111/2017.

15. Astfel, prin Decizia nr. 188 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 16 iulie 2021, paragrafele 24—29, invocând jurisprudența sa anterioară în materie, Curtea a statuat că acordarea de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, stabilite prin raportare la grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională

exigențele și recomandările exprimate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în materia restituirii proprietăților. Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către instanța europeană a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care au fost reținute în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Curtea Constituțională a reținut, de asemenea, că prin hotărârea-pilot menționată a fost lăsată însă statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere.

16. Totodată, Curtea Constituțională a remarcat jurisprudența Curții de la Strasbourg prin care aceasta a reamintit că imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale, de pe piață, a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei* (nr. 1), paragraful 95 și următoarele].

Invocând jurisprudența sa anterioară în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, Curtea a mai reținut că modul de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

17. Tot astfel, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). În aceeași cauză, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat (paragraful 128), de asemenea, că măsurile de amenajare a plății creanțelor datorate de stat în virtutea deciziilor judecătorești definitive — cum ar fi eşalonarea plății acestora —, măsuri luate pentru apărarea echilibrului bugetar între cheltuielile și încasările publice, urmăreau un scop de utilitate publică și realizarea unui just echilibru între diferitele interese aflate în joc, prin respectarea mecanismului existent și prin grija pe care autoritățile au demonstrat-o în executarea acestuia (a se vedea, în acest sens, și Decizia Curții Constituționale nr. 174 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2016).

18. Mai mult, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor

Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), prin Legea nr. 165/2013, statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând însă doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

19. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, respectiv art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017.

20. De asemenea, în prezenta cauză, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, sub aspectul discriminării instituite între persoanele îndreptățite care au beneficiat de despăgubiri înainte și, respectiv, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia: „Faptul că, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor

respective” (Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la prezenta cauză, inegalitatea de tratament juridic nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum* (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 662 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 26 noiembrie 2015, paragraful 19). Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că respectarea principiului constituțional al egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

21. Totodată, prin Decizia nr. 798 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 14 ianuarie 2021, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată, instituind evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare prin raportare la caracteristicile tehnice ale acestuia și la categoria de folosință existentă la data preluării, nu reprezintă o măsură de plafonare a măsurilor reparatorii acordate prin actul normativ criticat, ci, în realitate, constituie o transpunere legislativă a principiului *restitutio in integrum*, scopul urmărit fiind acela ca măsura reparatorie acordată să corespundă cu valoarea reală a imobilului, prin raportarea obiectivă la datele tehnice de identificare ale acestuia de la data preluării abuzive.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Pelinescu și Silvia Roșoiu în Dosarul nr. 42.174/3/2017* al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 318

din 19 mai 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor
și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și ale art. 14 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Adrian Chiriță și alții, în Dosarul nr. 2.998/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 926D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, având în vedere că nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât autorii excepției nu și-au întemeiat acțiunea din fața instanței judecătorești pe aceste prevederi.

4. De asemenea, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 294 din 17 mai 2022, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate având acest obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.998/111/2019, **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și ale art. 14 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului

Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Adrian Chiriță și alții, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul critică sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, arătând că nu diferențiază între polițiștii care îndeplinesc condițiile prevăzute în alin. (1) al art. 21. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri.

7. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 se arată, în prealabil, că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului aparțin statutului acestei profesii care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. De asemenea, art. 28 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, prevedea că salariul lunar, din care fac parte și sporurile, se stabilește prin lege. Prin ordinul ministrului afacerilor interne, act normativ cu putere inferioară legii organice, ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele hotărâte prin lege pentru acordarea compensației. Ordonatorul principal de credite a delegat această competență ordonatorilor secundari de credite, cuantumurile sporurilor, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, fiind aprobate prin note-raport clasificate ca secrete. Ca atare, beneficiarii acestora nu au posibilitatea să cunoască modalitatea de calcul al sporului pentru pericol deosebit, deși normele care reglementează această modalitate trebuie să fie caracterizate de stabilitate și previzibilitate. Prin urmare, dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu îi permit beneficiarului sporurilor să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să își reprezinte corect alcătuirea drepturilor sale salariale, încălcându-se, astfel, art. 1 alin. (4) și (5), art. 31 și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Este invocată, în susținere, și jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost conturate trăsăturile privind claritatea normelor legale.

8. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului afacerilor interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

9. Autorul mai susține că puterea acordată ministrului afacerilor interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

10. Prevederile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale pentru aceleași motive pentru care sunt contrare Constituției și prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Autorul consideră că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. În final, se solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

11. **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) referitoare la sintagma „de până la” și alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 este întemeiată prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 318 din 21 mai 2019 fiind aplicabile *mutatis mutandis*. Astfel, destinatarii normelor criticate nu pot anticipa care sunt condițiile și criteriile în raport cu care se va stabili cuantumul sporului/compensației pe care îl/o vor încasa, din cauza faptului că ministrul afacerilor interne are puterea de a stabili cuantumul acestora.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a*

informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază.

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”;*

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. [...]*

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”*

16. Cele mai multe dintre prevederile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, inclusiv cele criticate în cauza de față, au fost abrogate la 1 ianuarie 2010 prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Având însă în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea Constituțională este legal sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în stat și alin. (5) referitor la obligativitatea respectării legilor, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 31 privind dreptul la informație și ale art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, precum și ale art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la dreptul la salariu egal pentru muncă egală.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că toate prevederile criticate în prezenta excepție au fost examinate prin Decizia Curții Constituționale nr. 294 din 17 mai 2022*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii. Prin decizia precitată Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 294/2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022.

19. Astfel, în ceea ce privește art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea observă că Decizia nr. 294 din 17 mai 2022 a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză. Prin urmare, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, și, astfel, Curtea va respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

20. Curtea subliniază că, în temeiul Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, potrivit art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla, spre soluționare, pe rolul Curții Constituționale, deoarece Curtea Constituțională a fost sesizată anterior publicării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I. În consecință, soluția procedurală în cauza de față nu împiedică, ci, din contră, dă posibilitatea valorificării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în condițiile arătate (a se vedea în acest sens, *mutatis mutandis*, și deciziile nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, sau nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20).

21. În continuare, Curtea a constatat că prevederile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale (a se vedea Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 69). În esență, Curtea a statuat că sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice (a se vedea în acest sens Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, Decizia

nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, Decizia nr. 105 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 2 iunie 2021).

22. Întrucât criticile aduse prevederilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, soluționate prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 69, sunt similare cu cele formulate în prezenta cauză, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată în prezenta cauză cu privire la aceste prevederi.

23. În continuare, Curtea reține că, în mod similar cu situația de fapt a dosarelor conexe în cauza soluționată prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 66, și în cauza de față excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 a fost ridicată cu încălcarea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, acestea neavând legătură cu soluționarea cauzei. În motivarea acestei soluții, Curtea a reținut că autorii excepției nu și-au întemeiat acțiunea și pe prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ci doar pe cele ale Legii-cadru nr. 284/2010 (în vigoare în intervalul 1 ianuarie 2011—30 iunie 2017) și ale Legii-cadru nr. 153/2017 (în vigoare din 1 iulie 2017 până în prezent). Ulterior, cu încălcarea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, aceștia au ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, nu doar a art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, instanțele judecătorești, în loc să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, întrucât nu aveau legătură cu cauzele, au sesizat Curtea Constituțională și cu privire la aceste prevederi.

24. Ca atare, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Adrian Chiriță și alții, în Dosarul nr. 2.998/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.004/2017
privind aprobarea Procedurii de soluționare a contestațiilor prevăzute la art. 366 alin. (2),
art. 369 alin. (5), art. 374 alin. (2), art. 377 alin. (4), art. 382 alin. (2), art. 385 alin. (4), art. 390 alin. (2)
și art. 393 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Având în vedere prevederile:

— art. 359 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

— art. 14 din anexa la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.329/2022 privind procedura și condițiile în care se realizează autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor art. 5 alin. (4) și art. 366 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.004/2017 privind aprobarea Procedurii de soluționare a contestațiilor prevăzute la art. 366 alin. (2), art. 369 alin. (5), art. 374 alin. (2), art. 377 alin. (4), art. 382 alin. (2), art. 385 alin. (4), art. 390 alin. (2) și art. 393 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 28 noiembrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În înțelesul prezentei proceduri, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritatea emitentă* este structura emitentă a deciziei contestate, prevăzută la art. 359 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv autoritatea vamală teritorială competentă pentru autorizare, astfel cum este aceasta definită la art. 1 lit. d) din anexa la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.329/2022 privind procedura și condițiile în care se realizează autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați;

b) *direcția de specialitate* este direcția cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor.”

2. La articolul 3, alineatele (2)—(5), (7) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contestația se depune la sediul autorității emitente, în termenul prevăzut la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, sub sancțiunea decăderii.

(3) Autoritatea emitentă, la primirea acesteia, va întocmi dosarul contestației, precum și o notă în care va prezenta informații privind cauza supusă analizei și punctul său de vedere referitor la acea cauză și le va transmite, în termen de 7 zile de la primirea contestației, direcției de specialitate în vederea soluționării.

(4) Dosarul contestației va cuprinde: contestația, în original, ce trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite, împuternicire avocațială/procură/mandat, în original sau în copie legalizată, după caz, actul prin care se desemnează administratorul special/administratorul judiciar/lichidatorul, decizia atacată și documentele care au stat la baza emiterii acesteia, în copie, inclusiv referatul/nota întocmit(ă) de structura competentă din cadrul autorității emitente prin care s-a propus luarea măsurii din decizia atacată, dovada comunicării deciziei și orice alte documente care au legătură cu cauza supusă soluționării existente la nivelul autorității emitente și/sau depuse de contestator.

(5) În cazul în care contestația este depusă direct la direcția de specialitate, aceasta o va transmite autorității emitente, în vederea constituirii dosarului contestației, a verificării condițiilor procedurale,

precum și a întocmirii notei cu punctul de vedere privind cauza supusă analizei. Asupra acestui fapt va fi informat și contestatorul.

.....
(7) Nota se aprobă de către conducătorul autorității emitente.
.....

(9) În situația depunerii prin poștă a contestației, autoritatea emitentă este obligată să anexeze la dosarul contestației picul prin care a fost transmisă contestația.”

3. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Pentru lămurirea cauzelor, direcția de specialitate poate solicita puncte de vedere altor direcții de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Autorității Vamale Române sau altor instituții competente să se pronunțe în cauzele respective, care vor răspunde cu celeritate, astfel încât să nu se înregistreze întârzieri în soluționarea contestației.”

4. La articolul 9, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Direcția de specialitate va ține evidența deciziilor într-un registru, din care să rezulte numărul atribuit deciziei de soluționare, numărul de înregistrare al contestației la Ministerul Finanțelor la direcția de specialitate, identitatea contestatorului, precum și soluția adoptată.”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Decizia de soluționare a contestației se transmite autorității emitente.

(2) Autoritatea emitentă va comunica contestatorului decizia de soluționare a contestației prin modalitățile de comunicare a actului administrativ prevăzute de art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*).

(3) După comunicarea deciziilor de soluționare a contestațiilor către operatorii economici contestatori, autoritatea emitentă va actualiza baza de date NSEA Autorizări.”

6. Articolul 14 se abrogă la data abrogării Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.482/2017 privind procedura și condițiile în care se realizează autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați, conform art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.329/2022.

Art. II. — Dosarele contestațiilor primite de direcția de specialitate de la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv de la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sau de la birourile vamale de interior și/sau frontieră, întocmite de acestea în perioada tranzitorie prevăzută la art. 4 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.329/2022, se soluționează potrivit procedurii în vigoare la data depunerii lor.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 1 august 2022.
Nr. 1.788.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 2.349 din 3 august 2022

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 517 din 4 august 2022

ORDIN

privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 13.765 din 3.08.2022 al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 2.569 din 3.08.2022 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare art. 4 alin. (5) pct. 11 din Legea nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale

corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 și 474 bis din 6 mai 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor**

În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare nerambursabilă a proiectelor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 3 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a proiectelor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a proiectelor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. **Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:**

„NORME METODOLOGICE

privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a proiectelor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor”

4. **În anexă, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Finanțările nerambursabile pentru proiecte culturale se acordă din bugetul Fondului Cultural Național și din bugetul Administrației Fondului Cultural Național, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare nerambursabilă a proiectelor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța*, și cu prevederile prezentelor norme metodologice.”

5. **În anexă, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Finanțările nerambursabile se acordă de către Administrația Fondului Cultural Național exclusiv pe bază de selecție publică de cereri de finanțare, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 11 și 2 din Ordonanță.

(2) Sursele complementare de finanțare a proiectului cultural pot proveni inclusiv, dar fără a se limita la acestea, din:

a) contracte încheiate cu persoane juridice de drept public ori privat, cu sau fără scop lucrativ;

b) realizarea de activități generatoare de venituri pentru acoperirea unei fracțiuni din costurile reale ale proiectului cultural, precum: vânzarea билетelor de intrare, perceperea unei taxe de participare, vânzarea cărților, publicațiilor și/sau a altor produse culturale;

c) venituri din activități cu caracter economic sau excedentul rezultat din activitatea curentă a beneficiarului, după caz;

d) venituri din activități de voluntariat, cuantificabile prin raportare la valoarea salariului de bază minim brut garantat în plată pentru fiecare contract de voluntariat.

(3) Beneficiarul are obligația de a identifica și atrage, în etapa de pregătire a proiectului cultural sau, după caz, în cea de executare a contractului de finanțare, surse complementare de finanțare

(4) Beneficiarul are obligația depunerii documentelor justificative privind atragerea surselor complementare de finanțare la termenele, în forma și în limita prevăzute în contractul de finanțare nerambursabilă, constatatarea de către Administrația Fondului Cultural Național a nerespectării obligației fiind motiv de reziliere a contractului și titlu executoriu pentru recuperarea sumelor acordate.”

6. **În anexă, la articolul 3, alineatul (1) se abrogă.**

7. **În anexă, la articolul 4 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„e) Ghidul solicitantului, aprobat prin decizie a directorului Administrației Fondului Cultural Național, cu avizul Consiliului Administrației.”

8. În anexă, la articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ariile tematice ale proiectelor culturale pentru fiecare sesiune sunt stabilite de către Consiliul Administrației Fondului Cultural Național, în acord cu strategia și prioritățile de finanțare.”

9. În anexă, la articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Selecția cererilor de finanțare a proiectelor culturale se desfășoară în două etape:

- a) verificarea îndeplinirii condițiilor de participare la selecție;
- b) evaluarea și selecția cererilor de finanțare.

(2) Pentru a participa la selecția de proiecte, solicitanții trebuie să depună documentația de solicitare a finanțării. Același solicitant poate depune maximum două proiecte culturale în cadrul unei sesiuni de finanțare.”

10. În anexă, la articolul 5, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Solicitantul are obligația de a menționa în cererea de finanțare toate sursele publice de finanțare, existente la momentul depunerii acesteia, precizând următoarele:

- a) cheltuielile eligibile cuprinse în contractele de finanțare nerambursabilă încheiate;
- b) cererile de finanțare depuse la alte autorități finanțatoare.

(2²) Solicitantul are obligația de a menționa în cererea de finanțare datele de identificare ale fiecărui proiect cultural pentru care a depus cereri de finanțare în cadrul unei sesiuni sau, după caz, unui program de finanțare, la aceeași autoritate finanțatoare, evidențiind diferențele specifice privind scopul, obiectivele, perioada de derulare ale fiecăruia.”

11. În anexă, la articolul 6 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) declarație pe propria răspundere care să conțină datele solicitate la art. 5 alin. (2), (2¹) și (2²), conform modelului publicat pe pagina de internet a Administrației Fondului Cultural Național.”

12. În anexă, la articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. b)—m) se scanează, se atașează și se salvează, conform pașilor operaționali ai aplicației online, prezentați în Ghidul solicitantului, aprobat prin decizie a directorului Administrației Fondului Cultural Național.”

13. În anexă, la articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Selecția proiectelor culturale se face de comisii de selecție, special constituite pe lângă Administrația Fondului Cultural Național, alcătuite din experți independenți.”

14. În anexă, la articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pot depune candidaturi, pentru a fi înregistrate conform alin. (1), experți independenți cu o experiență de cel puțin 3 ani sau, după caz, cel puțin 2 ani în managementul și/sau evaluarea de proiecte culturale, în domeniile pentru care se organizează sesiunea de selecție. Profilul candidatului trebuie să conțină datele complete solicitate în cadrul formularului online, un curriculum vitae, bifarea opțiunilor privind declarația de interese, precum și selectarea opțiunii de participare la sesiunea în curs.”

15. În anexă, la articolul 11, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor de selecție, membrii acestora primesc o indemnizație, în baza unor contracte civile încheiate, în condițiile legii.

(3) Indemnizația prevăzută la alin. (2) se suportă din bugetul Fondului Cultural Național, iar cuantumul acesteia se stabilește prin ordin al ministrului culturii, în limita a cel puțin 5% și cel mult 10% din salariul ordonatorului principal de credite.”

16. În anexă, la articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Lista proiectelor culturale respinse pentru neeligibilitate administrativă, precum și lista proiectelor culturale reținute spre evaluare, cuprinzând și sumele declarate eligibile, conform art. 4 din Ordonanță, se publică pe adresa <http://www.afcn.ro/>, la termenul prevăzut în calendarul selecției din cuprinsul anunțului public.”

17. În anexă, la articolul 13, alineatele (1)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Fiecare proiect cultural va fi analizat de 3 membri ai comisiei de selecție și notat potrivit dispozițiilor art. 8.

(2) Pentru fiecare proiect vor fi întocmite rapoarte, care vor fi structurate pe baza grilei de evaluare prevăzute la art. 8 și vor include observațiile și justificările experților pentru punctajul acordat, argumentate în minimum 3 rânduri, pentru fiecare subcriteriu, obligatoriu acolo unde nu se acordă punctajul maxim.

(3) Membrii comisiilor de selecție au obligația de a comunica grilele și rapoartele de evaluare întocmite, în format digital, secretariatului Administrației Fondului Cultural Național, cu cel puțin două zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței, care are loc la finalul perioadei de evaluare, la sediul Administrației Fondului Cultural Național sau online, prin intermediul unei platforme digitale, în cadrul căreia se stabilesc ierarhia proiectelor culturale, precum și cuantumul finanțării acordate pentru fiecare dintre acestea.

(4) După comunicarea documentelor de evaluare este interzisă modificarea punctajelor acordate proiectelor culturale, cu excepția celor care fac obiectul reuniunii de reevaluare comună.

(5) În situația în care se constată diferențe mai mari de 10 puncte între punctajele totale acordate pentru același proiect, în cadrul ședinței prevăzute la alin. (3) se convoacă o reuniune de reevaluare comună a punctajului acordat proiectului, la care participă evaluatorii implicați.”

18. În anexă, la articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Lista cuprinzând proiectele culturale selectate pentru acordarea finanțărilor, punctajul obținut, cuantumul finanțării acordate, precum și lista celor care nu au fost selectate spre finanțare, punctajul obținut și sumele solicitate de acestea vor fi publicate pe site-ul Administrației Fondului Cultural Național, în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acestor liste de către conducătorul acesteia.”

19. În anexă, la articolul 15 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) documente din care să rezulte existența altor surse de finanțare complementare, cu detalierea alocării sumelor pe tipuri de cheltuieli în cadrul bugetului proiectului, cum sunt:

1. contracte încheiate cu persoane juridice de drept public ori privat, cu sau fără scop lucrativ, după caz, însoțite de bugetul detaliat;

2. declarații pe propria răspundere ale solicitantului privind contribuția proprie sau atrasă, semnate în original, însoțite de extrase de cont bancar, după caz;

3. contracte de sponsorizare, în copie;

4. scrisori de intenție, în copie, după caz;

5. alte forme de sprijin financiar din partea unor terți;

6. dovezi ale activității generatoare de venituri pentru acoperirea unei fracțiuni din costurile reale ale proiectului cultural, precum: vânzarea biletelor de intrare, perceperea unei taxe de participare, vânzarea cărților, publicațiilor și/sau a altor produse culturale;

7. dovezi ale veniturilor din activități cu caracter economic sau excedentul rezultat din activitatea curentă a beneficiarului, după caz;

8. dovezi ale veniturilor din activități de voluntariat, cuantificabile prin raportare la valoarea salariului de bază minim brut garantat în plată pentru fiecare contract de voluntariat.”

20. În anexă, la articolul 15 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) documente referitoare la toate sursele publice de finanțare, existente la momentul depunerii acesteia, precizând următoarele:

(i) cheltuielile eligibile cuprinse în contractele de finanțare nerambursabilă încheiate;

(ii) cererile de finanțare depuse la alte autorități finanțatoare.”

21. În anexă, la articolul 18, alineatele (2), (3), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea elaborării contestației pot fi solicitate de către reprezentantul legal al entității sau managerul de proiect rapoartele și grilele de evaluare corespunzătoare proiectului cultural, întocmite conform prevederilor art. 13, care vor fi puse la dispoziție de către secretariatul Administrației Fondului Cultural Național, cu respectarea confidențialității identității evaluatorilor, prin poștă electronică.

(3) Contestațiile vor fi soluționate de comisii special constituite în acest scop, formate din experți independenți, în conformitate cu prevederile art. 10, în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor.

.....
(8) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor de soluționare a contestațiilor, membrii acestora primesc o indemnizație, în baza unor contracte civile, în condițiile legii. Indemnizația se suportă din bugetul Fondului Cultural Național și se stabilește prin ordin al ministrului culturii în limita a cel puțin 5% și cel mult 10% din salariul ordonatorului principal de credite.

(9) Rezultatele finale ale selecției de proiecte, după soluționarea contestațiilor depuse, cuprinzând lista proiectelor culturale selectate pentru acordarea finanțărilor, punctajul obținut, cuantumul finanțării acordate și rezumatul proiectului cultural, precum și lista celor care nu au fost selectate spre finanțare, punctajul obținut și sumele solicitate de acestea, vor fi făcute publice, prin publicarea pe adresa <http://www.afcn.ro/>.”

22. În cuprinsul anexei, sintagma „oferte culturale” se înlocuiește cu sintagma „proiecte culturale”, iar termenul „oferte” se înlocuiește cu termenul „proiecte”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

București, 3 august 2022.
Nr. 3.227.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

